

EURÓPAI PARLAMENT

2014 - 2019

Plenárisülés-dokumentum

A8-0039/2015

3.3.2015

JELENTÉS

az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az Európai Parlament számára készített éves jelentéséről
(2014/2219(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Elmar Brok

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	19
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	20
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	23

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az Európai Parlament számára készített éves jelentéséről (2014/2219(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács által az Európai Parlament számára készített, a közös kül- és biztonságpolitikáról szóló éves jelentésre (12094/14),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 21. és 36. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének (főképviselő/alelnök) a politikai elszámoltathatóságról tett nyilatkozatára,
- tekintettel a Federica Mogherini főképviselő/alelnök által a Külügyi Bizottság 2014. október 6-i meghallgatásán tett kötelezettségvállalásra,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére és 132. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0039/2015),

Egy megváltozott politikai és biztonsági környezettel szemben

1. rámutat az EU körül – különösen az EU közvetlen szomszédságában – drámai módon súlyossá vált biztonsági helyzetre, ahol Európa nemzetközi jogon alapuló rendje, valamint stabilitása és biztonsága az európai integráció kezdete óta még soha nem tapasztalt mértékben forog veszélyben; rámutat a globális politikai rend folyamatban levő átalakulására;
2. aggodalmának ad hangot, hogy ez idáig az EU – saját belső válsága miatt – nem volt képes lehetőségeinek maradéktalan kihasználásával alakítani a nemzetközi politikai és biztonsági környezetet, valamint hogy az uniós szakpolitikák és a pénzügyi korlátok közötti politikai koordináció és koherencia hiánya tovább fékezi Európa nemzetközi befolyását és azon képességét, hogy regionális és globális biztonsági szereplővé váljon, amely hozzájárul a konfliktusok megelőzéséhez és a válságok kezeléséhez;
3. úgy véli, hogy az uniós kül- és biztonságpolitika fő feladatai az alábbiak:
 - az európai értékek és érdekek védelme, továbbá a politikai rend és a jogrend megerősítése Európában, ily módon a béke és a stabilitás helyreállítása és megőrzése,

- az uniós tagállamok területi védelméhez való uniós hozzájárulásnak és az uniós polgárok biztonságának javítása arra irányuló képességének megerősítése révén, hogy megvédi magát az előtte álló fenyegetésekkel – többek között a terrorizmus, a fegyver-, a kábítószer- és az emberkereskedelemmel – szemben,
- a biztonság, a demokratizálódás, a jogállamiság, valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés támogatása az EU szomszédságában,
- vezető szerep megragadása a konfliktusok rendezésében többek között a közös biztonság- és védelempolitikával összefüggésben a béke fenntartása és érvényre juttatása révén,
- a szabályokon alapuló, pluralista globális politikai, gazdasági és pénzügyi rend partnerekkel történő megerősítése, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása, valamint
- az EU belső struktúráinak és munkamódszereinek javítása, ellenálló képességének megerősítése és a globális szereplőként benne rejlő lehetőségek kibontakoztatása érdekében;

Az EU mint hiteles szereplő

4. úgy véli, hogy az ambiciózus és hatékony uniós politika külkapcsolatainak az alapvető európai érdekekről, értékekről és célkitűzésekről vallott közös jövőképen, valamint az EU egészét érintő fenyegetésekről alkotott közös felfogáson kell alapulnia; üdvözli a főképviselőnek/alelnöknek a 2013. decemberi Európai Tanács által adott meghatalmazás alapján tett kötelezettségvállalását, hogy az érdekelt felek széles skálájának, többek között a tagállamok, az uniós intézmények és az európai nyilvánosság bevonásával haladéktalanul kezdeményezzenek stratégiai eszmecserét az EU kül- és biztonságpolitikájáról; hangsúlyozza, hogy az új fenyegetésekre és kihívásokra válaszul ennek az eszmecserének egy új európai biztonsági stratégiához kell vezetnie, amely figyelembe veszi a legújabb geopolitikai változásokat;
5. kiemeli, hogy az Európai Unióról szóló szerződés ratifikálásával a tagállamok kötelezettséget vállaltak, hogy az EUSZ 24. cikke (3) bekezdésének megfelelően a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják az Unió kül- és biztonságpolitikáját;
6. hangsúlyozza, hogy az uniós és tagállami politikai, gazdasági, pénzügyi és védelmi forrásokat úgy kell megerősíteni és egyesíteni, hogy azok maximalizálják az Unió világra gyakorolt hatását, teremtsenek szinergiákat, valamint biztosítsák a békét és a stabilitást Európában és Európa szomszédságában; hangsúlyozza, hogy a kül- és biztonságpolitika terén a tagállamok közötti jobb együttműködéssel jelentős költségmegtakarítás érhető el;
7. hangsúlyozza, hogy az EU és tagállamai által nyújtott külső pénzügyi támogatás fókuszát a közösen megállapított stratégiai prioritásokhoz kell igazítani, és – ezekkel összhangban – hatékonyabban kell felhasználni; felszólítja az EU-t, hogy tegyen több intézkedést az uniós támogatás láthatóságának, koherenciájának és hatékonyságának

növelésére; véleménye szerint az uniós segítségnyújtás valamennyi területét – a fejlesztési segélyt, a sürgősségi és a humanitárius segélyt egyaránt – össze kell hangolni és következetessé kell tenni; felszólítja a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a pénzügyi segítség tényleges felügyeletét a célok teljesítésének biztosítása érdekében; rámutat az Európai Számvevőszék jelentéseire, amelyek bizonyították, hogy korábban problémák merültek fel; hangsúlyozza, hogy a civil társadalom és nem kormányzati szervezetek támogatására irányuló helyben nyújtott pénzügyi segítséget növelni kell; felszólít a projektek jóváhagyásának gyorsabb és kevésbé bürokratikus eljárására;

8. ösztönzi az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a Lisszaboni Szerződés eszköztárát, hogy a közös európai érdek kibontakoztatása érdekében mozduljanak el az uniós kül- és biztonságpolitika eddig főleg reaktív megközelítéséről a közös értékeken alapuló proaktív, koherens és stratégiai megközelítésre;
9. úgy véli, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak a tagállamok aktív együttműködésével biztosítani kell az alábbi területek koherenciáját és konzisztenciáját:
 - az EU által folytatott belső és külső politikák, többek között a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP), a szomszédsággal, kereskedelemmel, fejlesztéssel, humanitárius segítségnyújtással, bel- és igazságüggyel, energiával, környezettel, migrációval stb. kapcsolatos politikák;
 - az EU és tagállamai által folytatott politikák;
10. üdvözli ezzel kapcsolatban az új Bizottság klaszterekbe való szervezését, ami lehetővé teszi a főképviselő/alelnök számára, hogy valamennyi vonatkozó bizottsági szakpolitikát külső dimenzióval koordináljon; támogatja a főképviselő/alelnök azon erőfeszítéseit, hogy teljes mértékben eleget tehessen a Bizottság alelnökeként betöltött szerepének; ösztönzi a főképviselőt/alelnököt ugyanakkor arra is, hogy használja ki a Külügyi Tanács elnökeként ráruházott szerepet, és tegyen olyan kezdeményezéseket a Tanácsban, amelyek a legkisebb közös nevezőn túl előmozdítják a közös proaktív politikákat, felhasználva a KKBP teljes eszköztárát és az EU külső politikáit;
11. megismétli, hogy az EKSZ belső struktúráit meg kell újítani oly módon, hogy az a főképviselőt/alelnököt valamennyi szerepében támogatni tudja és lehetővé tegye számára a stratégiai tervezés előmozdítását és a politikai folyamatok koordinálását a Tanácson és a Bizottságon belül; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ésszerűsítsék az EKSZ felső vezetési struktúráját, felgyorsítsák és összehangolják a döntéshozatali folyamatokat; újból felszólít az uniós különleges képviselőknek az EKSZ-be történő hatékonyabb integrálására, többek között azáltal, hogy költségvetésüket a KKBP működési költségvetéséből az EKSZ költségvetésébe irányítják; ezzel kapcsolatban sürgeti a különleges képviselők szerepének politikai és költséghatékony értékelését;
12. ismételten felhív a különböző szintű uniós megfigyelési és válságreagálási kapacitások közötti együttműködés és koordináció fokozására; sürgeti ezenfelül a felesleges

ismétlések csökkentését szolgáló meglévő struktúrák – például az egymást átfedő kapacitások összevonásával történő – racionalizálását; véleménye szerint az megfigyelőközpontokat megfelelően el kell látni forrásokkal és az ott dolgozó személyzet nyelvi profilját összhangba kell hozni a leginkább érintett válságterületeken beszélt nyelvekkel, különösen az oroszsal és az arabbal; fokozott együttműködést és az információk jobb megosztását szorgalmazza az uniós szintű megfigyelőközpontok és a megfelelő tagállami szolgálatok között;

13. felszólít az uniós küldöttségek hálózatának többek között az alkalmazottak számának és szakismeretének kiigazítása révén történő megújítására, hogy az jól tükrözze az EU külpolitikájának igényeit a XXI. században; megjegyzi például, hogy a konfliktusövezetben található mindegyik küldöttségnek biztonsági és védelmi ügyekben jártas szakértővel kellene rendelkeznie, különösen azokban az országokban, ahol KBVP-misszió működik; kéri a főképviselőt/alelnököt, hogy erősítse meg a küldöttség vezetőjének tekintélyét az alkalmazottak körében, függetlenül attól, hogy melyik intézményből jönnek, és egyszerűsítse a küldöttségek igazgatási költségvetését egyetlen finanszírozási forrás irányába; kéri, hogy a szervezeti felépítést egyértelműsítsék; sajnálja, hogy a tagállamok nagykövetségei és az uniós küldöttségek közötti együttműködés megerősítéséből eredő szinergiák és méretgazdaságosság lehetőségét mind a mai napig nem használták ki teljes mértékben; hangsúlyozza, hogy az EKSZ létrehozásáról szóló 2010. július 26-i tanácsi határozat által meghatározott, a tagállamok által kirendelt alkalmazottak és az uniós tisztviselők közötti tisztességes egyensúlyt minden szinten be kell tartani;
14. aggodalommal állapítja meg az EU pénzügyi szabályainak rugalmatlanságát, amely gyakran vezet késedelmekhez az uniós források operációs kifizetésében és további akadályokat gördít az EU válsághelyzetekre való reagálási képességének útjába; hangsúlyozza a pénzügyi eszközök gyorsabb kifizetésének fontosságát, miközben kiemeli, hogy hatékony ellenőrzésre van szükség a csalás és a hűtlen kezelés elkerülése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy 2015-ben terjesszen be javaslatot a vonatkozó jogszabályok megreformálására, többek között lehetővé téve, hogy a humanitárius segítségnyújtásban jelenleg rendelkezésre álló gyorsított eljárást válságkezelés során alkalmazzák, biztosítva ugyanakkor, hogy a válsághelyzetekre való reagálás során felmerülő kiadások összhangban álljanak az Unió hosszú távú stratégiai céljaival; komoly aggodalommal tölti el a két legnagyobb válságkezelési és konfliktusmegelőzési európai uniós költségvetési forrással, azaz a KBVP-költségvetéssel és a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszközzel kapcsolatos kifizetések hiánya; meggyőződése, hogy a jelenlegi kelet- és dél-európai biztonsági környezet jelentős csökkentések helyett szinergiahatásokat és további forrásokat igényel;
15. emlékeztet arra, hogy az uniós fellépés láthatóságát mind a stratégiai tervezés és a multilaterális fórumok szintjén, mind pedig operatív szinten meg kell erősíteni a KBVP-missziók vagy bármilyen más, külső dimenzióval rendelkező misszió segítségével;
16. emlékeztet arra, hogy a Szerződés 21. cikke alapján az EU-t kötelezettség terheli, hogy külső fellépéseit úgy tervezi meg és hajtja végre, hogy azok a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a nemzetközi jog elvei megerősítését és támogatását szolgálják; felhívja ezzel kapcsolatban a főképviselőt/alelnököt, hogy rendszeresen

számoljon be a 21. cikk betartásáról, és tárja fel a külpolitikai koherencia javításának módjait, különösen az emberi jogok és a nemzetközi jog vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy a külső politikák ellenőrzését a 21. cikknek való megfelelés vonatkozásában összehangoltabban és szigorúbban kell teljesíteni; hangsúlyozza, hogy a partnerekkel be kell tartatni az emberi jogokra vonatkozóan az EU-val kötött megállapodásokban általuk vállalt kötelezettségeket, és kiemeli, hogy szükség esetén használni kell a szóban forgó megállapodásokban szereplő emberi jogi feltételelességi záradékokat;

17. megállapítja, hogy megnövekedett a nemzetközi segítségnyújtás iránti igény a demokráciatámogatás és a választások megfigyelése területén; elismeri, hogy ez olyan terület, ahol az EU hatékony szerepet tölthet be a demokratikus folyamatok támogatásában; szorgalmazza ezért az országspecifikus ajánlások végrehajtásának folyamatos nyomon követését, és kapacitásépítési támogatást kér a politikai pártok számára;
18. hangsúlyozza a NATO által tagjai számára biztosított kollektív védelem alapvető fontosságát; sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul fokozzák a területvédelemhez való hozzájárulásra irányuló képességüket, biztosítsanak több forrást, vegyék komolyan a képességek összevonásának és megosztásának módszertanát és működjenek szorosabban együtt a szinergiaépítés területén; hangsúlyozza, hogy az EU-Szerződés 42. cikkének (7) bekezdésével összhangban a tagállamok mindegyikének azonos szintű biztonságban kell részesülnie; hangsúlyozza, hogy egy hiteles uniós külpolitikát a tagállamok megfelelő védelmi képességével és hatékony közös biztonság- és védelempolitikával (KBVP) kell alátámasztani; úgy véli, hogy a KBVP az európai védelmi és biztonsági politika fontos elemét képezi és ahhoz számos módon hozzájárul, többek között egy európai védelmi technológiai és ipari bázis (EDTIB) létrehozásának előmozdítása, a védelmi kapacitásfejlesztési együttműködés támogatása és a konfliktusövezetekben a polgári misszióin és katonai műveletein keresztül történő közvetlen beavatkozás révén; hangsúlyozza ezért, hogy a NATO-val együttműködve a KBVP-t tovább kell mélyíteni; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió a NATO partnere, és hogy a két szervezet stratégiáinak ki kell egészíteniük egymást; hangsúlyozza az EU és partnerei, köztük az ENSZ, a NATO, az Afrikai Unió és az OSCE közötti biztonsági és védelmi együttműködés fontos szerepét; üdvözli a főképviselő/alelnök kötelezettségvállalását, miszerint aktív részvételt vállal a védelmi ügyekben, többek között azáltal, hogy a Külügyi Tanács ülésein a védelmi minisztereket magában foglaló konfigurációban elnököl;
19. kiemeli, hogy továbbra sincs kiaknázva több, a Lisszaboni Szerződésben rejlő lehetőség, például az EUSZ 44. cikke (amely lehetővé teszi, hogy egy KBVP-misszió végrehajtásával a tagállamok egy kis csoportját bízzák meg), az EUSZ 41. cikke (az induló alapról), az EUSZ 46. cikke (az állandó strukturált együttműködésről), az EUSZ 42. cikke (a szolidaritási klauzuláról) és végül az EUMSZ 222. cikke (a kölcsönös védelmi záradékról); felszólítja a főképviselőt/alelnököt, hogy aknázza ki ezeket az eszközöket és mozdítsa elő a végrehajtásukat, és ösztönzi a tagállamokat azok használatára;
20. üdvözli a védelemmel foglalkozó Európai Tanács 2013. decemberben megtartott ülését, és felhív a hozott határozatok végrehajtására; várakozással tekint a következő, 2015.

júniusi ülés elé; kéri, hogy ezen a csúcstalálkozón hozzanak ambiciózus döntéseket, elsősorban:

- indítsanak az uniós stratégiai keret felülvizsgálata alapján stratégiai eszmeecserét a biztonság- és védelempolitika célkitűzéseiről és prioritásairól, meghatározva a védelmi együttműködés elmélyítéséhez és az uniós országok előtt álló fenyegetések hatékonyabb megválaszolásához szükséges képességeket és opciókat;
 - erősítsék meg az Európai Védelmi Ügynökséget megfelelő erőforrások és politikai lendület biztosítása révén, hogy teljes mértékben betölthesse szerepét a fegyverkezési együttműködés koordinálásában és ösztönzésében;
 - vizsgálják felül az ATHENA pénzügyi mechanizmust tekintettel a katonai KBVP-műveletek területén történő közös finanszírozás tovább növelésére annak megakadályozása érdekében, hogy pénzügyi jellegű megfontolások megingassák az EU válsághelyzetekre való reagálási képességét, és ösztönözzék a tagállamokat, hogy haladéktalanul hozzanak létre haderőt a KBVP-műveletek céljára, és biztosítsanak igazságosabb tehermegosztást;
 - erősítsék meg az európai védelmi technológiai és ipari bázist, többek között a védelmi költségvetések koordinálása, a követelmények összehangolása, a hatékonyság hiányának csökkentése és szinergiák létrehozása révén;
 - kezeljék a katonai műveletek tervezése és levezetése területén meglévő problémákat, többek között a már meglévő Polgári Tervezési és Végrehajtási Szolgálattal szoros együttműködésben működő állandó katonai műveleti parancsnokságok létrehozása révén;
 - fokozzák az uniós harccsoportok hatékonyságát és felhasználhatóságát, többek között egy moduláris megközelítés bevezetése és az ATHENA mechanizmuson keresztül történő közös finanszírozás kiterjesztése, valamint jövőbeli válságkezelés esetén, amennyiben szükséges, a harccsoportok hadrendbe állítás révén;
21. véleménye szerint az uniós országokban a közelmúltban történt terrorista támadások azt mutatják, hogy a belső biztonság egyre nehezebben különíthető el a külső biztonságtól, és felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy jobban kapcsolják össze az e területeken fennálló törekvéseiket; felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a biztonsággal kapcsolatos hírszerzési adatok megosztását, felhasználva az európai szinten meglévő koordinációs eszközöket; kéri, hogy fokozzák a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos kérdésekben folytatott együttműködést az EU és közel-keleti, valamint észak-afrikai országok viszonylatában, többek között a biztonsági ágazatban tartott továbbképzéseken és kapacitásépítésen, az információk megosztásán és a bevált gyakorlatok cseréjén keresztül; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy a terrorizmus valamennyi formájának és megjelenési módjának megelőzése és az azok elleni küzdelem érdekében tegyenek meg minden erőfeszítést a nemzetközi együttműködés megerősítésére, valamint hangsúlyozza azt a jelentős szerepet, amelyet az ENSZ-nek e törekvés keretében játszania kell;

22. felszólít a kiberbiztonság javításához szükséges ipari és technológiai források fejlesztésére, többek között a kiberbiztonsági termékeket tömörítő egységes piac előmozdítása révén; hangsúlyozza, hogy a kibervédelmet be kell építeni a külső fellépésekbe és a KKBP-be, továbbá felszólít a kibervédelem területén a NATO-val folytatott szorosabb együttműködésre a kibervédelmi elrettentés céljából annak érdekében, hogy hatékonyan nézzenek szembe és akadályozzák meg a kibertéren keresztül indított támadásokat; sürgeti az uniós tagállamokat, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy arra összpontosítsanak, hogyan lehetne erősíteni az érintett infrastruktúra rugalmasságát; üdvözli az EU kiberbiztonsági stratégiáját; hangsúlyozza, hogy átfogó kibervédelmi stratégiák kidolgozása útján jelentősen növelni kell a tagállamok kibervédelmi képességeit; sürgeti az Európai Védelmi Ügynökséget, hogy erősítse meg a kibervédelem területén folytatott tagállami együttműködést, és felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az Ügynökség számára az e cél eléréséhez szükséges eszközöket; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a kettős felhasználású termékekről szóló rendelet aktualizálásáról annak érdekében, hogy elkerüljék a rendszerek olyan személyek részére történő exportálását, akik az EU biztonságának és kritikus infrastruktúrájának veszélyeztetésére törekszenek, és akadályozza meg a tömeges megfigyelést biztosító technológia önkényuralmi rendszerekbe való kivitelét; emlékeztet a digitális szabadságok védelme és a biztonság közötti egyensúly fenntartásának fontosságára;
23. megújult és koherens migrációs politikát szorgalmaz; hangsúlyozza, hogy az illegális migráció kiváltó okait kell kezelni a bevándorlási hullámok tranzit- és a származási országaival való együttműködés megerősítése révén, és fel kell használni valamennyi szakpolitikai és támogatási eszközt, többek között a fejlesztési és kereskedelempolitikát, a humanitárius segítségnyújtást, a konfliktusmegelőzést, a válságkezelést a jogszerű migráció módjainak erősítésével kombinálva; újra felszólít a humanitárius támogatás fokozására a menekülteket befogadó országok számára, valamint a regionális védelmi programok megerősítésére, amelyek az UNHCR-rel együttműködésben a származási régiókhoz közel működnek; hangsúlyozza, hogy a migráció kezelésével kapcsolatos ügyeket az Unió külső tevékenységébe kellene ágyazni és azokra kiemelt prioritásként kell tekinteni a keleti és déli szomszédsággal folytatott uniós együttműködésben; hangsúlyozza, hogy el kell kerülni, hogy emberek életüket veszítsék az Unió határainál;
24. rámutat arra, hogy az energiát egyre inkább külpolitikai eszköznek használják, és emlékeztet, hogy az energiaügyi együttműködés az európai integráció alapját képezi; hangsúlyozza az európai energiaunió kiépítésének fontosságát, amelynek növelnie kell a külpolitika és az energiapolitika közötti koherenciát és koordinációt; hangsúlyozza, hogy az energiabiztonság az uniós külső fellépés átfogó megközelítésének részét kell hogy képezze, és hogy az energiapolitikának összhangban kell állnia az Unió egyéb kiemelt szakpolitikáival is, beleértve a biztonság-, kül- és szomszédságpolitikát, a kereskedelmi és fejlesztési politikákat, valamint az emberi jogok védelmére irányuló szakpolitikákat is; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban, hogy jelentősen csökkenteni kell az Oroszországtól való függést, és alternatív energiaforrásokat kell találni; felhívja a főképviselőt/alelnököt és a Bizottságot, hogy kövessék nyomon és kezeljék az infrastruktúrák – a nukleáris ágazatot is beleértve – nem uniós jogalanyok, különösen harmadik országbeli állami tulajdonú vállalatok, nemzeti bankok vagy önálló alapok általi ellenőrzését, akik behatolnak az uniós energiapiacra vagy gátolják a

diverzifikálást; hangsúlyozza, hogy az uniós energiapiacra érvényes versenyszabályokat az unión kívüli energiavállalatokra is alkalmazni kell;

25. üdvözli az energiaunióért felelős alelnöki poszt létrehozását és az európai energiabiztonsági stratégiáról szóló bizottsági közleményt; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az együttműködést az említett stratégiában felsorolt rövid és hosszú távú fellépések végrehajtása érdekében; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a koherenciát az EU külpolitikája és egyéb, külső dimenzióval bíró szakpolitikái – például energiapolitikája – között, és reméli, hogy a Bizottság új klaszteralapú struktúrája e tekintetben eredményekkel szolgál; további lépéseket sürget az energiabiztonsági célkitűzések többi uniós célkitűzéssel való összehangolása tekintetében; felszólítja a főképviselet/alelnököt, hogy fejlesszen ki stratégiai prioritásokat az általános külpolitikai célkitűzésekben meghatározott külső energiapolitika számára, és szisztematikusabban alkalmazza a külpolitikai eszközöket az energiabiztonság területén;
26. úgy véli, hogy az esetleges energiaellátási zavarok kezelése érdekében szolidaritási mechanizmust kellene életbe léptetni; úgy véli, hogy az összekapcsolt energia-infrastruktúrát kell továbbfejleszteni, és az EU minden részét integrálni kell egy uniós szintű energiahálózatba; hangsúlyozza, hogy a tagállamok energiafüggetlenségének megerősítése érdekében fel kellene gyorsítani az Unió energiaellátásának diverzifikálására irányuló erőfeszítéseket; úgy véli, hogy a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság fejlesztése komolyan javítja az Unió külső tevékenységének hitelességét; emlékeztet arra, hogy a jól működő belső energiapiac elengedhetetlen, és hogy az Unió általános érdeke annak biztosítása, hogy a nemzetközi energiapiacok stabilak és átláthatóak legyenek, továbbá nemzetközi szabályokon alapuljanak; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az energiaforrásoktól eltérő források tekintetében az ellátásbiztonság megerősítésére irányuló átfogó stratégiára vonatkozóan;
27. üdvözli Federica Mogherini főképviselet/alelnök együttműködő hozzáállását, amelynek értelmében a Parlament által fokozottabban lesz elszámoltatható; ismételten hangsúlyozza, hogy a külpolitikai stratégia és a KBVP-megbízások elfogadását megelőzően szükség van az Európai Parlamenttel, és különösen annak külügyi bizottságával történő szisztematikus és proaktív konzultációra; kéri, hogy a Tanács véglegesítse a biztonsági és védelmi politika területén az Európai Parlamentnek a Tanács minősített információjához történő hozzáféréséről szóló 2002. évi intézményközi megállapodás felváltásáról szóló tárgyalásokat; elkötelezett amellett, hogy az erőforrások ellenőrzésére történő jobb felkészültség érdekében fokozza együttműködését a nemzeti parlamentekkel, többek között a közös kül- és biztonságpolitika és a közös biztonság- és védelempolitika és a COSAC kérdéseit tárgyaló parlamentközi konferencia keretében;

Az európai politikai rend és jogrend fenntartása és megerősítése

28. hangsúlyozza, hogy szükség van az Unió megszilárdítására és integrációs képességének megerősítésére, ami a koppenhágai kritériumok közé tartozik; ismételten hangsúlyozza a valamennyi tagjelölt országra és a Thesszaloniki Nyilatkozat értelmében vett más

lehetséges jelöltekre vonatkozó, a koppenhágai kritériumok teljesítésén alapuló tervezett uniós bővítést, és támogatja a bővítési tárgyalások folytatását; e tekintetben támogatja a Bizottság azon megközelítését, hogy a jogrend, a közigazgatás és a gazdaságirányítás területén az alapvető reformokkal már a bővítési folyamat elején foglalkozzanak; ismételten hangsúlyozza, hogy minden országot érdemei alapján fognak elbírálni, és úgy véli, hogy amikor az EU megítélése szerint egy adott tagjelölt országban az uniós vívmányokkal való jogharmonizáció megfelelő szinten áll, meg kell nyitni vagy folytatni kell a csatlakozási tárgyalásokat, mivel ez az EU egésze hitelességének megőrzése szempontjából kulcsfontosságú; hangsúlyozza a tagjelölt országokkal való együttműködés fontosságát a külpolitika területén, és kiemeli annak fontosságát, hogy ezen országok igazodjanak a közös kül- és biztonságpolitikához;

29. úgy véli, hogy az 1975-ös Helsinki Záróokmányban lefektetett és az összes európai államra, köztük Oroszországra is érvényes, a nemzetközi jog értelmében vett európai politikai rendet helyreállító átfogó politikai stratégiára van szükség; kitarthat, hogy e rend az emberi jogok, a kisebbségi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásán, az államok szuverenitásán, függetlenségén és területi sérthetlenségén, valamint a konfliktusok békés megoldásán alapul; úgy tekint az Oroszországgal és az Unió szomszédságában található más országokkal az együttműködésről szóló konstruktív párbeszéd fejlődésére, mint annak a rendnek a megerősítésére, amely az európai béke és stabilitás fontos részét képezi, feltéve, hogy Oroszország tiszteletben tartja a nemzetközi jogot, és teljesíti a Grúziával és Ukrajnával kapcsolatos vállalásait, köztük a Krím-félszigetről való kivonulást;
30. úgy véli, hogy az Unió és a keleti szomszédai közötti kapcsolatok terén érdemeken, differenciáláson és a „többért többet elven” alapuló új megközelítésre van szükség; meggyőződése, hogy az Unióhoz közelíteni kívánó országok támogatása az uniós külpolitika kiemelt prioritását kell hogy képezze, és Oroszországnak az EU szomszédságával kapcsolatos ambícióira adott fontos válasz, ha befektetnek ezen országok függetlenségébe, szuverenitásába, gazdaságának fejlesztésébe és további demokratizálásába; elkötelezett híve, hogy európai kilátásokat kínáljon az Unió keleti szomszédainak, és emlékeztet, hogy az EUSZ 49. cikkével összhangban ezek az országok a többi európai államhoz hasonlóan kérhetik az Unióba való felvételüket, amennyiben csatlakoznak a koppenhágai kritériumokhoz és elkötelezik magukat a demokrácia elvei mellett, tiszteletben tartják az alapvető szabadságjogokat, az emberi és a kisebbségi jogokat, valamint biztosítják a jogállamiságot;
31. üdvözli, hogy az Európai Parlament és az érintett országok nemzeti parlamentjei aláírták és megerősítették, valamint hogy ideiglenesen végrehajtják a társulási megállapodásokat, beleértve a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást Grúziával, a Moldovai Köztársasággal és Ukrajnával, ami az EU irányába történő konvergenciájuk szempontjából kulcsfontosságú lépésnek számít; úgy véli, hogy a társulási folyamatot az adott országoknak – miközben elkerülik a szociális és környezeti dömpinget – a demokratikus kormányzás modernizálására, a jogállamiság megerősítésére, a közigazgatás megreformálására és gazdasági reformok elindítására kellene használniuk, ami politikai, gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi téren kulcsfontosságú lépésnek számít az EU irányába történő konvergenciájuk szempontjából; az e reformokat támogató uniós politikai, pénzügyi és technikai

segítségnyújtás jelentős mértékű megnövelését sürgeti; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy ezeket szigorú feltételekhez kössék, és biztosítva legyen az erre fordított forrásokkal történő elszámoltathatóság, illetve hogy jelentős sikert érjenek el a korrupció visszaszorítása terén; üdvözli a 2014. októberben és decemberben Ukrajnában és a Moldovai Köztársaságban tartott parlamenti választások eredményét, illetve hogy a választásokat a nemzetközi demokratikus normákkal összhangban bonyolították le;

32. felszólít azon kelet-európai szomszédokkal történő szoros együttműködésre, akik még nem kötöttek társulási megállapodást az EU-val, vagy más keretben kívánják elmélyíteni és erősíteni a kapcsolatokat többek a kétoldalú együttműködés előmozdításával a közös érdekű területeken; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az uniós támogatás csak akkor lehet eredményes, ha kellő mértékű elkötelezettség és az európai értékek iránti tisztelet tapasztalható a partnerországokban, amelyeknek be kell tartaniuk a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeiket;
33. sürgeti Oroszországot, hogy tegyen eleget kötelezettségvállalásainak és jogi kötelezettségeinek, többek között az ENSZ Alapokmányában, a Párizsi Chartában, az EBESZ Helsink-i Záróokmányában, a budapesti megállapodásban, valamint az Oroszország és Ukrajna között létrejött barátsági, együttműködési és partnerségi szerződésben foglaltakat; határozottan elítéli, hogy Oroszország megsértette a nemzetközi jogot azáltal, hogy közvetlenül katonai agressziót alkalmaz és hibrid háborút folytat Ukrajna ellen, amely több ezer katonai és civil áldozatot követelt, valamint a Krím-félsziget jogellenes annektálását és a hasonló jellegű fellépéseket Abháziában, Dél-Oszétiában és grúz területeken; kiemeli, hogy az emberi jogok, a szólásszabadság és a médiaszabadság tiszteletben tartása riasztó mértékben romlik a Krím-félszigeten; sürgeti Oroszországot, hogy mérsékelje önmagát, vonja vissza csapatait Ukrajna területéről és állítsa helyre az annektálás előtti állapotot; üdvözli az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy egy átfogó megállapodás szülessen 2015. február 12-én Minszkben, és felhív arra, hogy azonnal és teljes körűen hajtsák végre a megállapodást; törvénytelennek tartja, ezért elutasítja a 2014. november 2-án Donyeckben és Luhanszkban tartott elnöki és parlamenti választásokat;
34. támogatja az Ukrajna elleni orosz agresszióra válaszul elfogadott uniós szankciókat, és hangsúlyozza, hogy ezek nagyságrendjén – különösen a minszki jegyzőkönyv teljesítésétől függően – változtatni lehet, illetve visszavonhatóak, de meg is erősíthetők, amennyiben Oroszország továbbra sem tesz eleget nemzetközi kötelezettségeinek; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon azok egységes végrehajtását;
35. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Unió és tagállamai szolidaritást mutassanak és egységesen lépjenek fel Oroszországgal kapcsolatban; arra kéri a tagjelölt országokat, hogy Oroszországgal kapcsolatos külpolitikájukat hangolják össze az Unió külpolitikájával; felhívja a főképviselet/alelnököt, hogy elsődleges prioritásként dolgozzon ki közös uniós stratégiát Oroszországgal kapcsolatban, amelynek célja, hogy Oroszország elkötelezze magát az európai béke és stabilitás mellett, beleértve szomszédai szuverenitásának és területi integritásának feltétlen tiszteletben tartását; úgy véli, hogy az Oroszország és az EU közötti jó kapcsolat, amely a nemzetközi jog és más nemzetközi kötelezettségek tiszteletben tartásán alapszik, közös érdek, és reményét fejezi ki, hogy Oroszország a nemzetközi jog tiszteletben tartása mellett nyitottnak

mutatkozik majd erre;

36. hangsúlyozza, hogy szükség van egy koherens európai megközelítésre az Oroszország által az EU-n belül és kívül folytatott félretájékoztató kampányok és propagandatevékenység ellensúlyozására; arra sürgeti az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy terjesszenek elő cselekvési tervet, amely konkrét intézkedéseket tartalmaz az orosz propaganda ellensúlyozása céljából; együttműködést szorgalmaz a NATO Stratégiai Kommunikációs Központjával [Strategic Communications Centre of Excellence] ebben a kérdésben;

A biztonság és a stabilizáció támogatása a déli szomszédságban

37. ragaszkodik ahhoz, hogy a déli szomszédsággal kapcsolatos uniós politika – megfelelő költségvetési forrásokkal jellemzett – alapos felülvizsgálatára és az uniós eszközöket és a forrásokat előtérbe helyező átfogó stratégia kialakítására és végrehajtására van szükség, ami működő és befogadó államok kiépítését támogatja, amelyek képesek polgáraik biztonságát garantálni, a demokráciát előmozdítani, a vallási szélsőségekkel szembe szállni, az emberi jogokat tiszteletben tartani, a vallási és etnikai kisebbségeket védeni és fokozni a jogállamiságot, ami kulcsfontosságú előfeltétele a beruházásoknak és a gazdasági fejlődésnek; rámutat a határokon átnyúló, régió belüli kereskedelembe rejlő kihasználatlan potenciálra; ragaszkodik a bevándorlási hullámok kezelése terén megvalósítandó szoros együttműködéshez az érintett országok hatóságaival az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartásával;
38. hangsúlyozza, hogy a segélyek és támogatások nyújtásakor az Uniónak feltételeket kell érvényesítenie, mivel a segélyprogramok és a civil társadalomnak nyújtott támogatások csak akkor maradhatnak fenn, ha a politika legmagasabb szintjén világos feltételeket határoznak meg;
39. ragaszkodik ahhoz, hogy az Unió déli szomszédaival kapcsolatos felülvizsgált megközelítésének differenciáláson és a „többért többet” elven kell alapulnia, amelynek alapján további uniós támogatást kell nyújtani azon partnerországok kormányainak, amelyek elkötelezték magukat a demokratizálódás, valamint az alapvető szabadságok és emberi jogok tisztelete irányába tett kézzelfogható előrelépés felé, hasonlóan Tunéziához, Jordániához és Marokkóhoz;
40. sajnálja, hogy az Európai Unió és Törökország közötti kapcsolatok az utóbbi időkben megromlottak, és a szilárdabb partnerség elősegítésére irányuló újult erőfeszítésekre szólít fel a dél-mediterrán térségben tapasztalható közös biztonsági és humanitárius kihívások kezelése érdekében; továbbra is sürgeti Törökországot, hogy dolgozzon olyan reformokon, amelyek teljes mértékben megfelelnek az emberi jogi normáknak, többek között a sajtószabadságnak, a demokráciának, az egyenlőségnek és a jogállamiságnak;
41. sürgeti az Unió vezetőit, hogy az USA-val szoros együttműködésben és a nagyhatalmak (pl. Oroszország és Kína) bevonásával dolgozzanak ki a regionális szereplőket (köztük Törökország, Irak, Izrael, Jordánia, Egyiptom, az Öböl-menti Együttműködési Tanács kormányai, Irán, az Arab Liga és a kurd erők) ösztönző stratégiát, egyesítve erőiket annak érdekében, hogy véget vessenek a „távháborúknak” és a fundamentalistáknak

nyújtott pénzügyi támogatásnak, valamint dolgozzanak ki a régióban békét és stabilitást hozó megoldást, különösen a Szíriában és Irakban zajló háború befejezése céljából; hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni Líbia területi integritását és nemzeti egységét, valamint sürgeti a főképviselet/alelnököt, hogy az ENSZ-szel szoroson összehangolva adjon lendületet a regionális szereplők fokozottabb részvételének a békeközvetítésben és a konfliktusok megoldásában; üdvözli az E3+3 Iránnal folyamatban lévő tárgyalásait, és reményét fejezi ki, hogy ezek a tárgyalások – az iráni nukleáris program teljes mértékben békés jellegének biztosítása mellett – kölcsönösen elfogadható megállapodást fognak eredményezni, és hosszú távú kilátást fognak kínálni Iránnak a nemzetközi közösségbe való teljes körű újbóli integrációja tekintetében; támogatja a főképviselet/alelnök és a közel-keleti békefolyamatban részt vevő valamennyi fél az iráni elkötelezettségét, hogy a közel-keleti konfliktusra egy átfogó, konstruktív, mindkét oldal számára életképes és tartós megoldást találjanak; hangsúlyozza, hogy az 1967-es határokon alapuló két állam elvén alapuló megoldás felé történő előrelépés hiánya csak még több erőszakhoz és vérontáshoz vezet;

42. üdvözli a főképviselet/alelnök azon bejelentését, hogy irodát fognak nyitni az iraki kurdisztáni Erbilben, valamint sürgeti a főképviselet/alelnököt és az EKSZ-t, hogy a lehető leghamarabb nyissák meg ezt az irodát; hangsúlyozza, hogy ez lehetővé tenné az EU számára, hogy a helyszínen gyűjtsön információt, javítsa a helyi szereplőkkel kapcsolatos elkötelezettségét, biztosítsa a humanitárius és katonai reakciók megfelelőbb értékelését és összehangolását, valamint az EU láthatóságát a régióban;
43. felszólít egy különleges tanácsadó kinevezésére, hogy értékelje egy állandó uniós diplomáciai képviselet Iránban történő megnyitásának előnyeit;
44. úgy véli, hogy az úgynevezett Iszlám Államhoz (IS) köthető bűncselekmények és a terrorista dzsihádisták csoportok erőszakos, barbár cselekményei jelentős veszélyt jelentenek a tágabb értelemben vett közel-keleti és észak-afrikai régióra, Európára, valamint potenciális veszélyt a világ békéjére és stabilitására; támogatja az Iszlám Állammal szembeni globális koalíciót és az ellene való katonai küzdelemre irányuló erőfeszítéseit; üdvözli az uniós tagállamok által ebben az összefüggésben nyújtott hozzájárulását, és szorgalmazza a szorosabb és hatékonyabb globális együttműködést és párbeszédet a közös fenyegetésértékelés megvalósítása érdekében; sürgeti, hogy fokozzák a határozott, globális szabályozási nyomást annak érdekében, hogy a dzsihádistákat megfosszák a kőolajbevételektől, és alkalmazzanak szigorú, globális szankciókat a javukra lebonyolított pénzügyi tranzakciók esetében; e tekintetben megjegyzi, hogy a dzsihádisták képzések finanszírozási forrásai részben néhány arab országból származnak, amelyekkel szemben az EU-nak következetesebb viselkedést kell tanúsítania; rámutat annak fontosságára, hogy meg kell akadályozni, hogy a dzsihádisták csoportok az internetet toborzásra és propagandacélokra használhassák; felhívja a figyelmet arra, hogy fokozzák a nemzetközi és az EU-n belüli együttműködést – többek között a nemzeti radikalizálódás megelőzésére és a radikalizáció felszámolására irányuló tagállami programokba való befektetést – annak megakadályozására, hogy a szélsőségesek Szíriába és Irakba utazzanak, hogy ott a dzsihádisták mozgalomhoz csatlakozzanak; felszólítja a tagállamokat, hogy iktassák jogszabályba, hogy miként lehet ezeket a visszatérő európai harcosokat a nemzeti büntetőjog-rendszerek keretén belül igazságszolgáltatás elé állítani; emlékeztet arra,

hogy szorosabb együttműködésre és az EU és Törökország közötti koordinációra van szükség;

45. sürgeti a régió országait, hogy továbbra is tartsák fenn a terrorizmus elleni háború iránti elkötelezettségüket, és tartózkodjanak az olyan fellépésektől, amelyek feszültséget, törést vagy válságot okozhatnak közöttük, illetve további problémákat kelthetnek a nemzetközi közösségnek az Iszlám Állammal szembeni küzdelmével kapcsolatban;
46. elítéli az Aszad-rezsim által a szíriai polgárokkal szemben alkalmazott brutális erőszakot, és felszólít az arra irányuló nyomás fokozására – többek között a mérsékelt szíriai ellenzéknek nyújtott támogatás növelése révén –, hogy Szíriában tényleges politikai átmenetre kerüljön sor;
47. hangsúlyozza, hogy sok területen az Uniós déli szomszédságával folytatott külpolitikájának Afrikához is kapcsolódnia kell; úgy véli, hogy Afrika, és különösen a Száhel-Szahara régió stratégiai fenyegetésnek van kitéve, és veszélyforrásra reagálva felszólít egy megfelelő uniós reakcióra, beleértve a gazdasági fejlődés, a demokrácia, a jogállamiság, az oktatás és a biztonság terén meghozandó intézkedéseket; megjegyzi, hogy folyamatosan egyre súlyosabbak az al-Kaida az Iszlám Maghreb Földjén (AQMI), a Nyugat-afrikai Egységes Mozgalom a Szent Háborúért (MUJAO) vagy a Boko Haram terroristái által elkövetett bűncselekmények; hangsúlyozza, hogy át kell ültetni a gyakorlatba a Száhel-öv biztonságával és fejlesztésével kapcsolatos uniós stratégiában szereplő ajánlásokat, és felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen értékelést erről a stratégiáról;
48. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy Jordánia és Libanon stabil partnerek a Közel-Keleten; emlékeztet arra, hogy ez a két ország egyre nagyobb menekülthullámmal szembesül, ami óriási társadalmi-gazdasági kihívások elé állítja őket; elismerését fejezi ki a szomszédos országok által az iraki és szíriai menekülteknek nyújtott folyamatos segítség iránt; sürgeti, hogy az Unió vezetői kezdeményezzenek globális erőfeszítéseket, többek között a regionális hatalmak bevonásával, hogy jelentősen megnöveljék a válság és az IS erőszakos cselekedetei által sújtott polgári lakosság számára nyújtott humanitárius segítségnyújtást Szíriában és Irakban, különösen a menekültek támogatása céljából, illetve a régióban a menekülteket befogadó országok számára a társadalmi integráció előmozdítása és a marginalizálódás elkerülése érdekében nyújtott közvetlen pénzügyi támogatás formájában;
49. sürgeti az EU-t annak biztosítására, hogy a harmadik országokkal folytatott, terrorizmus elleni együttműködésre a jogállamiság és az egyetemes emberi jogok tiszteletben tartása mellett kerül sor;

Egy együttműködő, szabályokon alapuló globális rend megerősítése

50. úgy véli, hogy az USA az EU legfontosabb stratégiai partnere, és az uniós külpolitika terén a nemzetközi jog támogatása mellett, szorosabb, egyenrangúságon alapuló koordinációt szorgalmaz az Egyesült Államokkal, közös megközelítést kialakítva az EU szomszédságában jelentkező kihívások kezelésére globális szinten is; hangsúlyozza a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség stratégiai jellegét, amelyben megvan a lehetőség arra, hogy a transzatlanti partnerek globális normákat határozzanak meg a

munkaügy, egészségügy, környezetvédelem, valamint a szellemi tulajdon terén és megerősítsék a globális kormányzást; úgy véli, hogy Latin-Amerika az EU fontos partnere, és hogy meg kell határozni a háromoldalú transzatlanti együttműködés különböző módjait;

51. hangsúlyozza, hogy egyértelmű menetrend mellett stratégiai együttműködést és partnerséget kell létesíteni különböző országokkal, valamint hogy – politikáik hatásai tükrében – felül kell vizsgálni a jelenlegi stratégiai partnerségeket;
52. üdvözli a 2014. szeptemberben Walesben rendezett NATO-csúcstalálkozó következtetéseit, és felszólít azok végrehajtására; úgy véli, hogy az EU és a NATO közötti együttműködést meg kell erősíteni, és az átfedések elkerülése, valamint a rendelkezésre álló szerény források lehető legjobb kihasználása érdekében szorosabb tervezésre és koordinációra van szükség a NATO intelligens védelme és az uniós összevonás és megosztás között; megismétli, hogy tiszteletben kell tartani azon uniós tagállamok biztonságpolitikáit, amelyek a NATO-nak nem tagjai;
53. kiemeli, hogy az USA-val együttműködve szükség van egy olyan uniós stratégiára, hogy hogyan lehet Oroszországgal, Kínával, Indiával és más nagyhatalmakkal osztozni a globális politikai és gazdasági rend békéjéért és stabilitásáért fennálló felelősségben; rámutat a központi szerepet játszó ázsiai államokkal, valamint az ASEAN-hez hasonló regionális szervezetekkel fennálló kapcsolatok e stratégiai keretében történő elmélyítésének fontosságára;
54. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, hogy erősítse meg az EU Ázsiával – különösen Kínával és Indiával – kapcsolatos külpolitikáját; sürgeti a főképviselőt/alelnököt annak biztosítására, hogy Kínával és Indiával évente sor kerüljön kétoldalú csúcstalálkozókra, és hogy ezek kézzelfogható eredményeket hozzanak;
55. hangsúlyozza, hogy az EU számára alapvető fontosságú az ázsiai–csendes-óceáni térségben – és különösen a kelet- és dél-kínai-tengeri területeken – a béke és a stabilitás; sürgeti a régióbeli érintett feleket, hogy békés úton, a nemzetközi joggal összhangban rendezzék nézeteltéréseiket, valamint hogy működjenek együtt egymással a természeti és tengeri erőforrások kiaknázása céljából; javasolja európai politikák kidolgozását és fejlesztését aktív konfliktus-megelőzési és békés konfliktusrendezési stratégiák támogatásával; azon a véleményen van, hogy EU-nak jelentős érdeke fűződik Kelet-Ázsia folyamatos növekedéséhez és jólétéhez; hangsúlyozza, hogy a fenntartható béke, stabilitás és jólét megőrzése céljából, inkluzív módon kell megerősíteni az EU gazdasági partnerségét az ázsiai–csendes-óceáni térség országaival; üdvözli a Tajvani-szoros két oldala közötti kapcsolatokban az elmúlt hat évben bekövetkezett biztató javulást, és e kapcsolatok békés alakulásának elősegítése érdekében valamennyi felet további intézkedések megtételére szólítja fel;
56. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, valamint az uniós tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a nukleáris leszerelés és fegyverzetellenőrzés terén folytatott politikának új és erőteljes lendületet adnak; üdvözli, hogy az atomsorompó szerződés ENSZ általi soron következő felülvizsgálata fontos lépés lesz a nemzetközi béke és biztonság tekintetében, és sürgeti a tagállamokat, hogy összehangolt és proaktív álláspontot alakítsanak ki a tárgyalások során; üdvözli a fegyverkereskedelmi szerződés hatálybalépését, és felszólít

annak hatékony és teljes körű végrehajtására; felszólít a fegyverkereskedelemmel foglalkozó uniós hatóság létrehozására, amely segítséget nyújt a tagállamoknak az EU fegyverkivitelre vonatkozó közös álláspontjában megállapított normák értelmezésében, valamint hogy biztosítsa azok következetes és szigorú betartását; hangsúlyozza, hogy az exportált fegyverek alkalmazása tekintetében jobb utólagos ellenőrzésekre van szükség;

57. hangoztatja, hogy az EU-nak, amely a halálbüntetés elleni küzdelem terén korábban konkrét eredményeket ért el, határozottabban kell állást foglalnia; kéri intézményeit és tagállamait, hogy tartsák fenn és erősítsék meg az ügyvel kapcsolatos elkötelezettségüket és politikai szándékukat, hogy a világban véglegesen fel lehessen számolni a halálbüntetést;
58. emlékeztet az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa reformjának szükségességére, melynek célja, hogy a Biztonsági Tanács jobban tükrözze a mai globális helyzetet; sürgeti, hogy a főképviselő/alelnök tegye ezt prioritássá, és kezdeményezzen európai szintű vitát az ENSZ Biztonsági Tanácsának reformjáról; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU-nak az ENSZ teljes jogú tagjává kell válnia;
59. megismétli, hogy az EU-nak vezető szerepet kell játszania a Római Statútum egyetemes aláírásának és megerősítésének előmozdításában, valamint hogy még jobban meg kell erősítenie és támogatnia kell a Nemzetközi Büntetőbíróságot;
60. felszólít egy egységes, uniós szintű környezetbiztonsági stratégia kialakítására, amely figyelembe veszi az éghajlatváltozás stratégiai és politikai következményeit, és lehetővé teszi, hogy az Európai Unió reagáljon és felkészüljön az éghajlatváltozás következtében kialakuló geopolitikai instabilitásra, különös figyelmet fordítva a fejlődő országokkal és az éghajlatváltozás hatásai által leginkább érintett országokkal folytatott együttműködésre; elismeri az éghajlatváltozásról szóló küszöbönálló párizsi csúcstalálkozó fontosságát; felhívja az EKSZ-t, hogy fordítson kiemelt figyelmet az éghajlat-változási célokkal kapcsolatos diplomáciai tevékenységre annak érdekében, hogy támogatást szerezzen egy erős és átfogó megállapodásnak; kéri, hogy folytassanak eszmecserét az éghajlatváltozás következtében végbemenő migráció kezelésére irányuló előremutató stratégiáról;
61. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy pozitívan és összehangoltan járuljanak hozzá a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési menetrend koncepciójához, és rámutat, hogy a főképviselő/alelnök fontos szerepet tölt be abban, hogy biztosítsa az Unió vezető szerepét a tárgyalásokon; kiemeli, hogy az új keretnek – a hatékony, a polgárok bevonásával működő és demokratikus intézmények, a jó kormányzás és a jogállamiság erősítésével – a szegénység, az egyenlőtlenség és az erőszak strukturális okaival kell foglalkoznia;

o

o o

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek

főtitkárának, a NATO főtitkárának, a NATO Parlamenti Közgyűlése elnökének, az EBESZ hivatalban lévő elnökének, az EBESZ parlamenti közgyűlése elnökének, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elnökének.

25.2.2015

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

az eljárási szabályzat 56. cikkének (3) bekezdése alapján
Sabine Lösing és Javier Couso

A jelentés kitart amellett, hogy az uniós és tagállami politikai, gazdasági, pénzügyi és védelmi erőforrásokat össze kell kapcsolni egymással az uniós geostratégiai befolyás maximalizására és globális szereplőként teljes potenciáljának kibontakoztatására. Előmozdítja az alárendeltséget a KKBP/KBVP minden stratégiai szakpolitikai területén, és több forrást kér a védelemre és a katonaságra. A jelentés kiáll az EU további militarizálása és a szorosabb EU–NATO-együttműködés mellett, támogatja a belső és külső biztonság összevonását. Ellenezzük a jelentést, mivel az:

- Nem tükrözi az Uniónak az EU keleti és déli szomszédságában jelenleg zajló konfliktusokban betöltött negatív és fokozott szerepét.
- A konfliktusok békés megoldását hangoztatja, ugyanakkor fokozza az állandó strukturált együttműködést, elmélyíti a védelmi együttműködést, a harccsoportok alkalmazását, továbbá az Európai Védelmi Ügynökség és az uniós műveleti parancsnokság révén fokozza a katonai együttműködést és integrációt.
- Támogatja és előmozdítja az ATHENA mechanizmus parlamenti ellenőrzésen túli kiterjesztését, és kiáll a katonai célok uniós költségvetésből történő támogatása mellett (induló alapok).
- Megerősíti az európai védelmi technológiai és ipari bázist és a hadiipari komplexumot.
- Támogatja a szabadkereskedelmi megállapodást és annak geopolitikai jellegét.

Kérjük, hogy

- valósítsák meg uniós és világszinten a leszerelést (beleértve az atomfegyvereket is);
- az uniós költségvetés katonai célokra ne nyújtson támogatást;
- minden tevékenység szigorúan tartsa tiszteletben az ENSZ alapokmányát és a nemzetközi jogot;
- az EU legyen polgári jellegű, a konfliktusok megoldására szigorúan polgári, békés megközelítést alkalmazzanak, a polgári és katonai fellépéseket válasszák külön;
- az EU-t és a NATO-t határozottan válasszák külön.

22.1.2015

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az Európai Parlament számára készített éves jelentéséről
(2014/2219(INI))

A vélemény előadója: Indrek Tarand

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. megállapítja, hogy a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) költségvetési előirányzatai 2013-ban 396 millió euró kötelezettségvállalási előirányzatból és 316 millió euró kifizetési előirányzatból álltak, ami 2012-höz képest 9,5 illetve 4,6%-os növekedést jelent; megállapítja ugyanakkor, hogy a KKBP kiadásai 2013-ban a teljes 4. fejezetet tekintve továbbra is a kötelezettségvállalások 4%-át és a kifizetések 4,9%-át tették ki;
2. hangsúlyozza az uniós KKBP-költségvetés általánossá vált kifizetési hiányának – különösen a polgári jellegű missziókra és a stabilitási eszközre gyakorolt – negatív következményeit; rámutat továbbá, hogy a kifizetési hiány a többi külső finanszírozási eszközre, köztük a humanitárius segélynyújtásra is hatással van, és súlyosan aláássa végrehajtásukat;
3. emlékeztet rá, hogy a Lisszaboni Szerződés új eszközök alkalmazását tette lehetővé a KKBP pénzeszközeinek növelésére, nevezetesen az állandó strukturált együttműködést (EUSZ 46. cikk) és a missziók máshogyan nem finanszírozható kezdeti szakaszát támogató induló alapot (EUSZ 41. cikk); sajnálja, hogy ezeket az eszközöket még sohasem használták;
4. hangsúlyozza az uniós harccsoportok gyorsreagálási képessége fejlesztésének jelentőségét az ATHENA mechanizmuson belül a közös költségek arányának növelésére révén, ezáltal is kiegyenlítve a részt vevő államok közötti teherviselést; megjegyzi, hogy az „a költségeket ott kell megfizetni, ahol felmerülnek” feltétel akadályozza a KKBP katonai misszióinak gyors végrehajtását, mivel a tagállamok ilyen körülmények között a

végéletekig vonakodnak attól, hogy vezető szerepet vállaljanak;

5. ismételten hangsúlyozza a KKBP-missziók költségeire vonatkozó átlátható tájékoztatás jelentőségét; hangsúlyozza, hogy az ATHENA nem biztosítja a katonai kiadások teljes körű áttekintését; üdvözli az ATHENA pénzügyi mechanizmus felülvizsgálatának gondolatát, melyet az Európai Tanács vet fel 2013. decemberi következtetéseiben, annak érdekében, hogy a mechanizmus átláthatóbbá és hatékonyabbá váljon;
6. emlékeztet rá, hogy a költséghatékonyság javítása és az uniós fellépés hozzáadott értékének növelése érdekében elő kell mozdítani a tagállamok közötti szinergiát; hangsúlyozza a képességek – úgymint szállítás, kibervédelem, orvosi támogatás és képzés – összevonásának és megosztásának jelentőségét; emlékeztet rá, hogy ezáltal több milliárd eurós éves megtakarítás érhető el, mivel a védelmi kiadások 80%-a továbbra is kizárólag nemzeti szinten jelentkezik;
7. ragaszkodik ahhoz, hogy a válsághelyzetekre való gyorsabb és hatékonyabb uniós reagálás, valamint az – egyebek között Líbiában, Maliban, Ukrajnában, Grúziában és Koszovóban folyó – KBVP-missziók hatékonyságának és időszerűségének biztosítása érdekében rugalmasabban kell kezelni az uniós pénzügyi szabályokat; e tekintetben üdvözli, hogy az uniós küldöttségek irányításának egyszerűsítése céljából a 2015. évi költségvetésben a III. szakasz (Bizottság) bizottsági küldöttségi személyzetre vonatkozó „közös irányítási költségei” tételéből bizonyos összegeket átcsoportosítottak a X. szakaszba (EKSZ);
8. hangsúlyozza, hogy az EKSZ felsővezetési struktúrájában ésszerűsítéseket kell végrehajtani és azt jobban kell megszervezni, és hogy az uniós küldöttségek hálózatának munkáját racionalizálni kell; további előrelépésekre hív fel az uniós küldöttségek és az uniós tagállamok diplomáciai képviselői közötti koordináció terén;
9. ragaszkodik ahhoz, hogy a 2016. évi költségvetési eljárás során a főképvisező Parlament által támogatott javaslatával összhangban fogadják el az Európai Unió különmegbízottjaival kapcsolatos előirányzatok átcsoportosítását a költségvetés III. szakaszából (Bizottság) a X. szakaszba (EKSZ).

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	20.1.2015
A zárószavazás eredménye	+ : 27 - : 2 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jean Arthuis, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Liadh Ní Riada, Pina Picierno, Patricija Šulin, Paul Tang, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Marco Valli, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Tamás Deutsch, Anneli Jäätteenmäki, Georgios Kyrtos, Andrey Novakov, Andrej Plenković, Ivan Štefanec

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	24.2.2015
A zárószavazás eredménye	+: 47 -: 8 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Lars Adaktusson, Nikos Androulakis, Petras Auštrevičius, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Afzal Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Jean-Luc Mélenchon, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theoharous, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Angel Dzhambazki, Marek Jurek, Gabrielius Landsbergis, Jo Leinen, Javi López, Antonio López-Istúriz White, Igor Šoltés, Marie-Christine Vergiat